

ministerens og Administrationens Side og selvfølgelig ogsaa, naar der er Ønske om det, fra Tingets Side og specielt fra Finansudvalgets Side. Hvis det skal blive ved som nu og Tillægsbevillingslovene indeholde jo gennem Aarene et stigende Antal Genbevillinger med større og større Beløb — saa ved jeg ikke, hvor det kan ende. Hvis vi gaa ud fra — og det er jeg meget tilbøjelig til — at vi i Aar sige ja, som vi pleje, til samtlige Genbevillinger paa Tillægsbevillingsloven, vilde Resultatet kunne blive — det bliver ikke, men det kunde blive — at der foruden de 75 Millioner, som vi i sidste Rigsdagssamling bevilgede for indeværende Finansaar, kunde komme noget over 9 Millioner til Udgift, altsaa en samlet Udgift af ca. 85 Millioner. Og skulde Administrationen mod al Forventning udbetale alt det, der er bevilget, vilde det se mindre heldigt ud for Statskassen, hvis Beholdning regnskabsmæssigt er 23 Millioner, om den pludselig i et Aar fik en Udgift af 85 Millioner, naar den budgetterede Indtægt kun er noget over 70 Millioner.

Det er — det behøver ikke engang at siges — navnlig paa § 27, men for den Sags Skyld ogsaa paa § 6 og 19 B, at de store Beløb, der gaa igen som Genbevillinger, findes. Og jeg har ved at beskæftige mig med dette Spørgsmaal og ved at se paa de forskellige Statsregnskaber, Finanslove og Tillægsbevillingslove faaet en Følelse af, at man navnlig i Jernbaneadministrationen, som det jo her væsentlig drejer sig om, er lige som langt forud for sin Tid ved Beregningen af de forskellige Nyanlæg og Ombygninger, det være sig Jernbanestationer, eller hvad der nu hører ind under Ministeriet for offentlige Arbejder. Saa snart man er færdig med sine Beregninger til de vedkommende Arbejder, ønsker man Bekostningen opført paa Finansloven uden Hensyn til, om der er nogen som helst Udsigt til i en nær Fremtid at faa Arbejderne udførte og faa Summerne givet ud. Maaske stammer det noget fra en Tid, hvor der, om jeg saa maa sige, ikke var en fuldstændig normal Gang i Lovgivningsarbejdet og derfor heller ikke i Bevillingssystemet. Man ligesom sagde: naar vi bare kunne faa Beløbene bevilgede, have vi dem; man siger aldrig nej til Genbevillinger, og det gør ikke saa meget, om det ikke kommer til Udbetaling de første 3—4 Aar, vi kunne altid se Tiden an, naar der bliver Brug enten for hele Beløbet eller den Del deraf, der maatte vise sig at være nødvendig. Der kan anføres en

Masse Eksempler herpaa, og jeg vil gerne tage et Par, der synes mig i alt Fald meget illustrerende, nemlig de to store Arbejder, Dobbeltsporet fra Roskilde til Korsør og den ny Banegaard i Aalborg.

De bleve begge bevilgede ved særlig Lov, Dobbeltsporet i 1897, Banegaarden i 1898. Til Dobbeltsporet var der i Henhold til Lovens Beregninger bevilget ca. 3½ Million Kr., af hvilke 1½ Million ifølge Loven skulde optages paa den første og den anden Finanslov og Resten paa den tredje Finanslov, efter at Loven var vedtagen. Selvfølgelig bleve Beløbene bevilgede; de opførtes jo i Henhold til Lov, og dem er man jo bunden til at stemme for i Henhold til tidligere Afstemninger over den særlige Lov. Men gaar man nu Statsregnskaberne igennem og ser, hvorledes det er gaaet med Udførelsen af Arbejdet og Udbetalingen af Pengene, viser det sig, at Arbejdet har varet ikke 3 Aar, men 6 Aar, og at man altsaa ogsaa har været 6 Aar om at faa Pengene udbetalt. Jeg skal spare de ærede Medlemmer for de Tal, der have staaet i de 6 Aar paa de respektive Finanslove og Tillægsbevillingslove. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at paa det sidste Statsregnskab for 1902—03; altsaa det 6te Aar, er der opført som Genbevilling et Beløb af 240,201 Kr. 10 Øre, hvilket Beløb i Henhold til Statsregnskabet er kommet til Udbetaling. Lægger man nu Beløbene for de foregaaende 5 Aar sammen med de 240,000 Kr., faar man nøjagtig den Sum, der bevilgedes til Udførelsen af Dobbeltsporet fra Roskilde til Korsør. Ens Respekt for Regnedydigheden inden for Jernbaneadministrationen stiger absolut i Forhold til Antallet af de Aar, som det har varet at faa Pengene brugte. At man ikke alene 6 Aar, men 7—8 Aar i Forvejen paa en eneste Øre har kunnet regne ud, hvad det vilde koste at lægge et Dobbeltspor fra Roskilde til Korsør, synes at vidne om den højeste Grad af Regnekunst. Jeg forudsætter, at man er færdig; ellers vil der jo komme Forslag om Nybevillinger. Man har stadigvæk hvert Aar faaet bevilget det, der resterede af de noget over 3½ Million, og nu er altsaa Beløbet brugt op akkurat paa en Øre, og jeg gaar ud fra, at man saa er færdig.

Jeg kommer dernæst til Banegaarden i Aalborg. Loven herom er af den 19. Marts 1898. Der findes ikke i selve Loven nogen Bestemmelse om, paa hvor mange Aar Arbejdet skal fordeles, og følgelig heller ikke paa hvor mange Finans-